Galicia Encantada

Andel de Marabillas

CATEGORÍAS RELACIONADAS

Nubeiros en Palas de Rei

Había unha parroquia que non lograba verse libre dos nubeiros pois non viña día que non fixeran unha trasnada. O señor cura, que se deu conta de que o nubeiro quería facer das súas, armouse de paciencia e comezou a ler libros en latín e a botar bendicións cara un lado e cara o outro. Traballa que traballa, non lle quedaba parte do corpo que non estivese suada.

Despois de dúas horas de rogativas conseguiu que o nubeiro baixase. Fíxolle poñerse de xeonllos cos ollos mirando ao chan, e ao fin conseguiu que pedise perdón polo dano que levaba feito, ordenándolle o crego que ata onde se oíran as campás daquela parroquia non volvería a facer das súas. E parece ser que ata o de agora foi cumprindo a palabra.

Nota da recompiladora:

Nubeiro: Home pequeno, co corpo cuberto de pelo, cun rabo longo e retorcido, que se sobe ás nubes, canto máis grandes mellor. Non deixa cousa con cousa, xa que son os causantes das treboadas de verán e doutros moitos estragos.

Ilustración: Anahí Ouro Blanco.

[Recompilación de Anahí Ouro Blanco, alumna de 2º de E.S.O. do I.E.S. de Palas de Rei (Lugo), curso

2005-2006, para o traballo escolar □Recuperación da literatura oral do concello de Palas de Rei□, coordinado polo profesor Toño Núñez]

BIBLIOGRAFÍA

CUBA, X. R., MIRANDA, X. E REIGOSA, A., Diccionario dos seres míticos galegos, [Nubeiro] Xerais, Vigo, 1999.